

Вий паднахте съ куражъ и слава
И съ вѣра въ братския съюзъ;
Вий паднахте съ надѣжда здрава
Въ успѣха на светия кръсть.

Вий паднахте! но не затѣна
И ваш'та паметъ!... О, борци!
Смъртъта отъ рано ви пожъна,
А вий пожънахте вѣнци!

Учудена Морава дума:

„Та кой бѣ този вѣрль юнакъ?!“
— „Туй бѣхж внуцитѣ на Крума“
Пришѣпна ѣ кървавия брягъ!

20 Септемврий 1876.

Гръмъ ли екне отъ небето,
Буря страшна ли реве,
Или пука се полето
При моравски брѣгове?

Не, но слѣни по между си
Верѣдъ огънь и димъ и викъ,
Сърби, българи и руси
Съ турчинъ бѣхтатъ се кръвникъ!

Съ мисль ясна за свобода,
Съ вѣра и братски съюзъ,
Тамъ кръвьта си три народа
Лѣжтъ подъ светия кръсть.

Боратъ се! Борба опасна!
Гърди съ гърди, мечъ съсь мечъ,
И смъртъта вжрлува бясна
Въ тозъ убийственния сѣчь.

Облакъ тъменъ се зададе!
Сганъ поганци, вай! безъ четъ!
Но славянски момци млади
Викатъ яростно: Напрѣдъ!